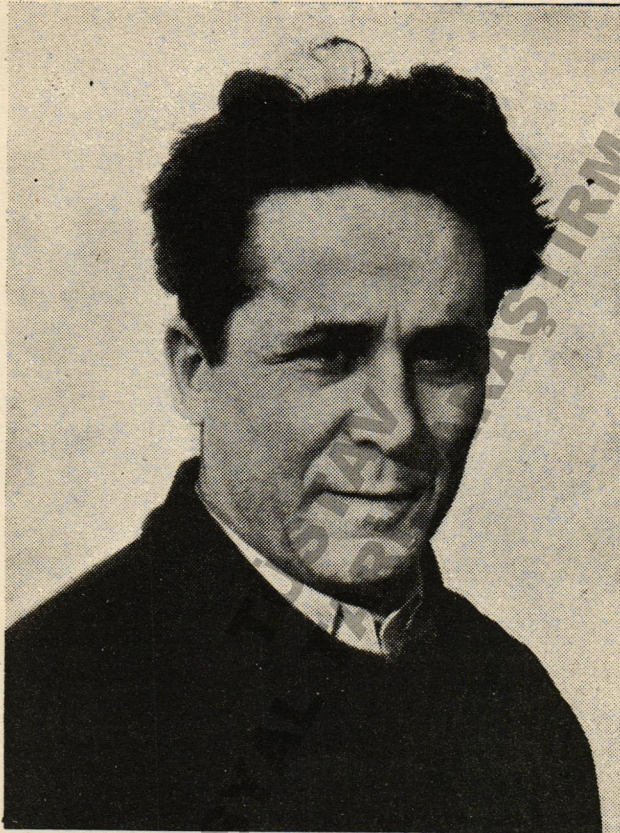

1903'te İzmitli bir Rum tütün işçisinin oğlu olarak dünyaya geldi. Çocukluğu İstanbul ve Edirne'de geçti. 8'inci sınıfta okuldan ayrıldı ve 14 yaşında fabrika işçiliğine başladı. 1919'da İstanbul'da rıhtım işçisi, sonra da gemici oldu. 1921'de Komünist Gençler Birliği'ne ve Deniz İşçileri Sendikasına, 1923'te de KP'ne katıldı. Parti KUTV'da okuması için onu Moskova'ya yolladı. 1924 sonlarında Yunanistan'a gitti; önce Atina, sonra da Selanik komünist gençlik hareketinin başına geçti ve YKGB MK'ne üye seçildi. 1925'te Selânik'te Yunanistan'ın ulusal azınlıkları için eşit haklar tanınması gerektiğini savunan bir konuşması nedeniyle ilk kez tutuklandı. 1925-26 yıllarında Pangalos'a karşı mücadele etti. Faşist dikta yanlısı askerlere karşı Atina'da üçyüz bin gösterici topladı, bildiriler dağıttı, örgütlenme çalışmaları yaptı, grevler yönetti. Dokuz kez tutuklandı, beş kez kaçtı, iki yıl hapis yattı. 1927'de gençlik örgütünden çıkarak Pire, Volos ve Selânik'te YKP aparatında yer aldı. 1929'da parti onu yeniden Moskova'ya yolladı. İki yıl Komintern'in Leninist Okulu'na devam etti ve 1931'de YMP Politbüro üyesi olarak yurduna döndü. 1934'te YKP'nin Balkan Sekretaryasındaki temsilcisi olarak yine Moskova'ya gitti ve 1935'te VII.Komintern Kongresinde partisinin delegesi oldu. O yılın Aralık ayında YKP'nin 6.Kongresinde genel sekreter seçildi. Komünistlerin liberaller, Tarımcılar, işçi sendikaları ve yerel örgütlerle anlaşmasını sağladı. Ocak 1936'da milletvekili seçildi, fakat o yılın 4 Ağustosunda Metaksas diktatörlüğünün kurulması üzerine hapse atıldı. 1926'da Rizospastis'e yapılan bir saldırıda öldürülen bir ajanprovokatörün kâtili olduğu savıyla, olaydan on yıl sonra Pire İstinaf Mahkemesince dokuz yıla mahkûm edildi.

1941 Mayısında Almanlar Yunanistan'ı işgal edince, Dachau toplama kampına gönderildi ve 1945 Mayısına kadar Yunanistan'a dönemedi. Haziranda toplanan MK'nin 12. plenumunda yeniden parti başkanı seçildi. 1947'ye kadar Atina'da kaldı, ama ne komünist ayaklanmasına ne de Markos hükümetine katıldı. Sonra da Doğu Avrupa'ya sığındı. Ayaklanma bastırılınca, yeniden parti önderi olarak Yunanlı politik göçmenler arasında tasfiyeler yaptı. 1952 Ekiminde Sovyet partisinin 19. Kongresinde YKP sözcüsüydü. Stalin'in ölümünden sonra da önderliğini sürdürdü. Khruşçov'un Stalin kişilik tapısına saldırmasının ertesinde, YKP'nin Mart 1956'daki 6. plenumunda genel sekreterlikten ve politbüro üyeliğinden uzaklaştırıldı. 1957 Şubatındaki 7. plenumda karşı saldırıya geçti, ama başaramayınca önce MK'den, sonra da partiden atıldı ve SSCB'ne yerleşti, orada öldü.

Drachovitch, Biographical Dictionary of the Comintern, s. 450-51 ve "Save Nico Zachariadis!" Inprecorr, XVII/1 (2 Ocak 1937).

Ν ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

ΜΥΝΕΚ